Duminică, 8 Noiembrie, 2026
†) Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cerești puteri
Duminica a XXIV-a după Rusalii

Efeseni 2

14 Căci El este pacea noastră, El, Care'n trupul Său a făcut din cele
două [lumi][1] una, adică a surpat
peretele cel din mijloc al despărțirii – ura –,

15 desființând legea poruncilor în
opreliștile[2] ei, pentru ca să-i clădească'ntru Sine pe cei doi într'un
singur om nou, făcând pace,

16 și prin cruce, omorând în ea
ura, să-i împace cu Dumnezeu pe
amândoi, uniți într'un singur trup.

17 Și, venind, a binevestit pace vouă celor de departe și pace celor
de aproape;

18 că prin El și unii și alții într'un
singur Duh avem calea deschisă
spre Tatăl[3].

19 Prin urmare, voi nu mai sunteți
străini, și nici venetici, ci sunteți
concetățeni ai sfinților și casnici ai
lui Dumnezeu,

20 ziditi pe temelia apostolilor și
a profeților, piatra cea din capul
unghiului fiind Însuși Iisus Hristos,

21 întru Care toată zidirea, bine'ncheiată laolaltă, crește spre a fi
locaș sfânt întru Domnul;

22 întru El sunteți și voi ziditi
împreună, spre a fi locaș al lui
Dumnezeu întru Duhul.

Evrei 2

2 Că dacă cuvântul grăit prin îngeri[4] s'a adeverit, și dacă orice

[1] = Lumea iudaică și cea păgână, a căror principală relație reciprocă o constituia ura.

[2] Literal: dispozițiile (restrictive); prescripțiile formale și riguroase care-i făceau imposibilă respectarea integrală.

[3] Verset care exprimă, o dată mai mult, gândirea trinitară a lui Pavel.

[4] După tradiția rabinică, Legea de pe Sinai a fost dată de îngeri prin mijlocirea lui Moise. Invocat de Ștefan în rechizitoriul său din fața sinedriului (FA 7, 53 și nota), argumentul este preluat de Pavel (vezi și Ga 3, 19) pentru a demonstra superioritatea Legii lui Iisus Hristos (Cel mai presus de îngeri) față de legea lui Moise.

încălcare de poruncă și neascultare și-a primit răsplata cea dreaptă,

3 atunci, cum vom scăpa noi dacă fi-vom nepăsători față de o astfel de mântuire care, având-și începutul în însăși propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de către cei ce au ascultat-o,

4 împreună cu ei mărturisind și Dumnezeu prin semne și minuni și prin felurite puteri și prin daruri ale Duhului Sfânt împărțite după voia Lui?

5 Că nu îngerilor le-a supus El lumea viitoare despre care vorbim.

6 Dar cineva a mărturisit undeva[5], zicând: **Ce este omul, că-Ți amintești de el? sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?**

7 **Micșoratu-l-ai pentru-o clipă[6] mai prejos de îngeri; cu slavă și cu cinste l-ai încununat și l-ai pus peste lucrul mâinilor Tale.**

8 **Tu pe toate le-ai supus sub picioarele lui.** Și dacă **I le-a supus pe toate**, atunci nimic nu I s'a lăsat nesupus. Dar acum noi încă nu vedem că **toate** I-au fost **supuse**.

9 Dar pe Cel ce **pentru-o clipă mai prejos de îngeri a fost micșorat**, pe Iisus, Îl vedem **încununat cu slavă și cu cinste** din pricina morții pe care a suferit-o, în așa fel ca, prin harul lui Dumnezeu, pentru fiecare să fi gustat moartea.

10 Fiindcă Lui[7], Cel pentru Care sunt toate și prin Care sunt toate, Lui, Cel ce pe mulți fii i-a dus către slavă, Lui I se cădea să-L desăvârșească prin pătimire pe Începătorul[8] mântuirii lor.

Luca 8

41 Și iată că a venit un bărbat, al cărui nume era Iair; și acesta era mai-marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să vină[9] în casa lui.

42 Că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și aceea era pe moarte. Și pe când Se ducea El, mulțimile Îl îmbulzeau.

43 Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și-și cheltuise toată averea cu doctorii și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44 s'a apropiat de El prin spate, s'a

[5] Ps 8, 4-6, cu discreție citat de Pavel după Septuaginta.

[6] Pavel preferă sensul temporal din Septuaginta: „pentru scurtă vreme" (pe durata întrupării Fiului Omului), în locul celui spațial-calitativ din Textul Ebraic: „cu puțin" (sub nivelul îngerilor).

[7] = Dumnezeu-Tatăl.

[8] = Fiul.

[9] Literal: să intre; cu nuanța că Iisus nu Se afla în fața casei lui Iair, ci la o oarecare distanță.

atins de poala hainei Lui și îndată i s'a oprit scurgerea sângelui.

45 Și a zis Iisus: „Cine este cel ce s'a atins de Mine?" Dar cum toți tăgăduiau, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: „Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine s'a atins de Mine?...".

46 Iar Iisus a zis: „S'a atins de Mine cineva. Căci Eu am simțit puterea care a ieșit din Mine".

47 Atunci femeia, văzând că n'a rămas tăinuită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus în fața întregului popor din ce pricină s'a atins de El și cum de'ndată s'a tămăduit.

48 Iar El i-a zis: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace!"

49 Și pe când El încă vorbea, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: „Fiica ta a murit; nu-L mai supăra pe Învățător".

50 Iar Iisus, auzind, i-a răspuns: „Nu te teme; tu crede numai, și ea se va mântui".

51 Și venind în casă, n'a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacob și pe tatăl copilei și pe mamă.

52 Și toți plângeau și se tânguiau din pricina ei. Iar El a zis: „Nu plângeți; n'a murit, ci doarme".

53 Și ei Îl luau în râs, știind că ea a murit.

54 Iar El, apucând-o de mână, a strigat, zicând: „Copilă, scoală-te!"

55 Și s'a întors duhul ei, și ea în chiar clipa aceea a înviat; și El a poruncit să i se dea să mănânce.

56 Și părinții ei au rămas încremeniți. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ceea ce s'a petrecut.

Luca 10

16 Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cel ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M'a trimis pe Mine".

17 Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie și I-au spus: „Doamne, și demonii ni se pleacă întru numele Tău".

18 Și le-a zis: „Văzutu-l-am pe Satana din cer ca un fulger căzând.

19 Iată, v'am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma.

20 Dar nu de aceasta să vă bucurați, că duhurile vi se pleacă, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri".

21 În ceasul acesta El S'a bucurat cu

Duhul și a zis: „Mulțumescu-Ți[10], Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, că așa a fost înainte-Ți bunăvoința Ta”.[11]

Tâlcuire

Iair, căzând în fața tuturor la picioarele Mântuitorului, L-a rugat pentru tămăduirea fiicei sale – și a fost ascultat. Domnul, fără a spune vreun cuvânt, S-a sculat îndată și a mers la el. În drum spre Iair, a fost tămăduită femeia cu scurgere de sânge, firește că nu fără rugăciune din partea ei, chiar dacă nu a rostit nici un cuvânt și n-a căzut cu fața în jos la picioarele Domnului: avea rugăciunea lăuntrică a credinței. Domnul a auzit-o și i-a dat vindecare. Totul s-a săvârșit într-ascuns. Femeia cu scurgere de sânge s-a întors cu inima către Domnul; Domnul a auzit acest strigăt al inimii și i-a împlinit cererea. Rugăciunea acestei femei și cea a lui Iair sunt în sine unul și același lucru, deși putem deosebi în ele felurite măsuri. Aceste rugăciuni pline de credință, nădejde și dăruire nu rămân niciodată neascultate. Uneori, oamenii spun: „Mă rog, mă rog, și rugăciunea mea tot nu e ascultată”. Ostenește-te însă a sui la măsura rugăciunii ce nu cunoaște răspunsul „nu” și vei vedea de ce rugăciunea ta nu e acum ascultată. Fie că te vei ruga îngenuncheat – precum Iair –, fie că vei sta ca de obicei, ca toți ceilalți – cum a făcut femeia cu scurgere de sânge –, dacă se va porni în inima ta rugăciunea adevărată, ea va străbate la Domnul și-L va îndupleca spre milă. Totul este cum să ajungi la o astfel de rugăciune. Ostenește-te și vei reuși. Toate pravilele de rugăciune au ca țintă să îl înalțe pe rugător la această măsură a rugăciunii și toți cei ce străbat cu înțelegere această cale ajung la țintă.[12]

---

[10] Cuvântul original e mult mai bogat în înțelesuri, ceea ce explică variantele unor traducători: Îți mulțumesc, Te slăvesc, Te binecuvintez, Te laud, Te preamăresc.

[11] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

[12] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*